

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2003 N:o 1380—1384

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1380	Tasavallan presidentin asetus hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta sekä sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	4583
1381	Tasavallan presidentin asetus Euroopan yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta	4587
1382	Valtioneuvoston asetus viranomaisradioverkon päätelaitteiden hankintaan maksettavan valtionavustuksen myöntämisperusteista	4588
1383	Valtioneuvoston asetus tartuntatautiasetuksen muuttamisesta	4589
1384	Sisäasiainministeriön asetus pelastustien merkitsemisestä	4596

N:o 1380

Tasavallan presidentin asetus

hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta sekä sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §

New Yorkissa 4 päivänä elokuuta 1995 hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta tehty sopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 24 päivänä huhtikuuta 2001 ja jonka tasavallan presidentti on ratifioinut 23 päivänä toukokuuta 2001 ja jota koskeva ratifioimiskirja on talletettu Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan 19 päi-

vänä joulukuuta 2003, tulee voimaan 18 päivänä tammikuuta 2004 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Ratifioimiskirjan tallettamisen yhteydessä Suomi on antanut seuraavat ilmoitukset ja sopimuksen tulkintaa koskevat lausumat:

”Suomi muistuttaa antaneensa Euroopan yhteisön jäsenvaltiona yhteisölle toimivallan tietyissä sopimuksen piiriin kuuluvissa asioissa, jotka yksilöidään ratifioimiskirjan liitteessä.

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 81/2003)

Suomi vahvistaa täten ilmoituksen ja lausumat, jotka Euroopan yhteisö tekee sopimuksen ratifioinnin yhteydessä.

Euroopan yhteisön toimivaltaa koskeva ilmoitus hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta tehdyn sopimuksen piiriin kuuluvien asioiden osalta (sopimuksen 47 artiklan nojalla annettu ilmoitus)

1. Hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta tehdyn sopimuksen 47 artiklan 1 kappaleessa määrätään, että tapauksissa, joissa yleissopimuksen liitteessä IX olevassa 1 artiklassa tarkoitetulla kansainvälisellä järjestöllä ei ole toimivaltaa kaikissa tämän sopimuksen piiriin kuuluvissa asioissa, sovelletaan tällaisen kansainvälisen järjestön osallistumiseen tähän sopimukseen soveltuvin osin yleissopimuksen liitettä IX (lukuun ottamatta 2 artiklan ensimmäistä virkettä ja 3 artiklan 1 kappaletta).

2. Yhteisön jäsenet ovat tällä hetkellä Belgian kuningaskunta, Tanskan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Helleenien tasavalta, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Irlanti, Italian tasavalta, Luxemburgin suurherttuakunta, Alankomaiden kuningaskunta, Itävallan tasavalta, Portugalin tasavalta, Suomen tasavalta, Ruotsin kuningaskunta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta.

3. Hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta tehtyä sopimusta sovelletaan Euroopan yhteisölle siirretyn toimivallan osalta alueisiin, joihin sovelletaan Euroopan yhteisön perustamissopimusta siinä, erityisesti sen 299 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

4. Tätä ilmoitusta ei sovelleta jäsenvaltioiden alueisiin, joihin mainittua perustamissopimusta ei sovelleta, eikä se rajoita asian-

omaisten jäsenvaltioiden mahdollisia toimia tai kannanottoja sopimuksen yhteydessä kyseisten alueiden puolesta niiden etujen suojelemiseksi.

I. Asiat, joissa yhteisöllä on yksinomainen toimivalta

5. Yhteisö ilmoittaa, että sen jäsenvaltiot ovat siirtäneet sille toimivallan merien kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevissa asioissa. Siten tällä alalla yhteisö päättää asiaankuuluvista säännöistä ja säännöksistä (jotka jäsenvaltiot panevat täytäntöön) ja sopii toimivaltansa rajoissa sitoumuksista kolmansien valtioiden tai toimivaltaisten järjestöjen kanssa.

Tämä toimivalta koskee kansalliseen kalastuslainkäyttövaltaan kuuluvia alueita sekä aavaa merta.

6. Yhteisö käyttää sääntelyä koskevaa toimivaltaa, joka kansainvälisen oikeuden mukaan kuuluu aluksen lippuvaltiolle, määrätäkseen jäsenvaltioiden lipun alla purjehtiiviin aluksiin sovellettavista merten kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevista toimenpiteistä ja varmistakseen sen, että jäsenvaltiot antavat määräyksiä kyseisten toimenpiteiden täytäntöön panemisen mahdollistamiseksi.

7. Kalastusalusten päälliköihin ja muuhun päällystöön sovellettavat toimenpiteet, kuten tällaisen toimen hoitamiseen tarvittavan luvan epääminen, peruuttaminen ja keskeyttäminen, kuuluvat kuitenkin jäsenvaltioiden toimivaltaan niiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Lippuvaltion aluksiinsa aavalla merellä soveltamaan lainkäyttövaltaan kuuluvat toimenpiteet, erityisesti määräykset siitä, että muu valtio kuin lippuvaltio ottaa kalastusalukset valvontaansa tai luopuu siitä, täytäntöönpanoa koskevasta kansainvälisestä yhteistyöstä sekä siitä, että valtio saa aluksensa takaisin valvontaansa, kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan yhteisön lainsäädäntöä noudattaen.

II. Asiat, joissa sekä yhteisöllä että sen jäsenvaltiolla on toimivalta

8. Yhteisö jakaa toimivallan jäsenvaltioi-

densa kanssa seuraavissa tämän sopimuksen piiriin kuuluvissa asioissa: kehitysmaiden vaatimukset, tieteellinen tutkimus, satamavaltioiden toimenpiteet ja alueellisiin kalastusjärjestöihin kuulumattomien sekä sopimukseen kuulumattomien osalta hyväksytyt toimenpiteet.

Seuraavat sopimuksen määräykset soveltuvat sekä yhteisöön että sen jäsenvaltioihin:

- yleismääräykset: (1, 4 ja 34—50 artikla)
- riitojenratkaisu: (VIII osa).

Sopimuksen tulkintaa koskevat lausumat

1. Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot käsittävät, että käsitteillä "maantieteelliset erityispiirteet", "alueen tai osa-alueen erityisominaisuudet", "yhteiskunnallistaloudelliset, maantieteelliset ja ympäristölliset tekijät", "kyseisen meren luonnominaisuudet" tai muilla samankaltaisilla, maantieteelliseen alueeseen viitattaessa käytetyillä käsitteillä ei rajoiteta kansainvälisen oikeuden mukaisia valtioiden oikeuksia ja velvollisuuksia.

2. Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot käsittävät, että mitään tämän sopimuksen määräystä ei voida tulkita sillä tavalla, että tulkinta olisi ristiriidassa kansainvälisen oikeuden tunnustaman aavan meren vapautta koskevan periaatteen kanssa.

3. Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot käsittävät, että käsite "valtiot, joiden kansalaiset kalastavat aavalla merellä" ei luo mitään uusia aavalla merellä kalastavien henkilöiden kansalaisuudesta aiheutuvia perusteita lainkäyttövallalle, jotka ohittaisivat lippuvaltion lainkäyttövallan periaatteen.

4. Sopimus ei anna millekään valtiolle oikeutta ylläpitää tai soveltaa yksipuolisia toimenpiteitä 21 artiklan 3 kappaleessa tarkoitetun siirtymävaiheen aikana. Jos yhteisymmärrystä ei saavuteta, valtioiden on sen jälkeen toimittava ainoastaan sopimuksen 21 ja 22 artiklassa olevien määräysten mukaisesti.

5. Sopimuksen 21 artiklan soveltamisen osalta Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot käsittävät, että lippuvaltion julistaessa aikovansa käyttää 19 artiklan määräysten mukaisesti valtaansa kyseisen valtion lipun alla purjehtivaan kalastusalueeseen, tarkastavan valtion viranomaiset eivät 21 artiklan mää-

räysten nojalla pyri käyttämään pitemmälle menevää valtaa kyseiseen alueeseen.

Kaikki tältä osin ilmenevät riidat on ratkaistava sopimuksen VIII osassa määrättyjen menettelyjen mukaisesti. Mikään valtio ei tällaisen riidan perusteella voi pitää valvonnassaan alusta, joka ei purjehdi sen lipun alla.

Lisäksi Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot katsovat, että sanaa "laiton" sopimuksen 21 artiklan 18 kappaleessa olisi tulkittava koko sopimus ja etenkin sen 4 ja 35 artikla huomioon ottaen.

6. Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot muistuttavat, että kaikkien valtioiden on keskinäisissä suhteissaan pidättäytyttävä voimankäytöllä uhkaamisesta tai voimankäytöstä kansainvälisen oikeuden, Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan ja Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen yleisten periaatteiden mukaisesti.

Lisäksi Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot korostavat, että 22 artiklassa tarkoitettu voimankäyttö on poikkeustoimi, jonka on perustuttava suhteellisuusperiaatteen tarkalle noudattamiselle ja jonka väärinkäyttö asettaa tarkastavan valtion kansainväliseen vastuuseen. Kaikki tältä osin tapahtuvat rikkomukset on ratkaistava rauhanomaisin keinoin ja käytettävissä olevien riitojen ratkaisua koskevien menettelyjen mukaisesti.

Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot katsovat myös, että alukseen nousua ja sen tarkastusta koskevia sääntöjä olisi edelleen kehitettävä asiaankuuluvien kansainvälisen oikeuden periaatteiden mukaan asianomaisten alueiden ja osa-alueiden kalastusjärjestöjen ja -järjestelyiden piirissä.

7. Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot käsittävät, että 21 artiklan 6, 7 ja 8 kappaleen määräyksiä sovellettaessa lippuvaltio voi nojautua oman oikeusjärjestelmänsä vaatimukseen, joiden mukaisesti syyttäjäviranomaisilla on harkintavaltaa päätettäessä tapauksen kaikki tekijät huomioon ottaen syytteen nostamisesta. Tällaisiin vaatimukseen perustuvia lippuvaltion päätöksiä ei voida tulkita vastaamisen tai toimintaan ryhtymisen laiminlyönneksi."

3 §

Hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa

koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytänpanosta tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 23 päivänä toukokuuta 2001 annettu, myös Ahvenanmaan maakuntapäivien osaltaan hyväksymä laki (433/2001) tulee voimaan 18 päivänä tammikuuta 2004.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

4 §

Sopimuksen muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

5 §

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä tammikuuta 2004.

Vt. ulkoasiainministeri

Pääministeri *Matti Vanhanen*

N:o 1381

Tasavallan presidentin asetus

Euroopan yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §
Euroopan yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta 23 päivänä toukokuuta 2001 annettu laki (434/2001) tulee voimaan 18 päivänä tammikuuta 2004.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä tammikuuta 2004.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Vt. ulkoasiainministeri
Pääministeri *Matti Vanhanen*

N:o 1382

Valtioneuvoston asetus**viranomaisradioverkon päätelaitteiden hankintaan maksettavan valtionavustuksen myöntämisperusteista**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään 27 päivänä heinäkuuta 2001 annetun valtionavustuslain (688/2001) 8 §:n nojalla:

1 §

Valtion vuoden 2003 lisätalousarviossa momentilla 26.01.23 myönnetystä määrärahasta sosiaali- ja terveysministeriön käyttöön osoitettu määräraha käytetään valtionavustuksen maksamiseksi viranomaisradioverkon laitteiden hankinnasta kuntien ja kuntayhtymien sosiaali- ja terveydenhuollolle aiheutuviin kustannuksiin.

2 §

Sosiaali- ja terveysministeriö päättää avustusten jakautumisen lääneittäin. Jakautumisesta päätettäessä on otettava huomioon avustushakemusten määrä kussakin läänissä ja lisäksi viranomaisverkon kehittämistarpeet.

3 §

Avustus myönnetään hakemuksesta kunnille sekä sosiaali- ja terveydenhuollon kuntayhtymille niiden toteuttamiin 1 §:n mukaisiin hankintoihin.

Avustuksen määrä on 50 prosenttia, kuitenkin enintään 500 euroa, hankinnan kus-

tannuksista. Kustannuksina otetaan huomioon päätelaitteen, laturin sekä antennin hankintahinta.

4 §

Hakemus avustuksen saamiseksi toimitetaan lääninhallitukselle.

Lääninhallitus myöntää ja maksaa avustuksen.

5 §

Lääninhallitukset maksavat avustuksen yhtenä eränä sen jälkeen, kun päätelaite on hankittu ja loppuselvitys lähetetty lääninhallitukselle. Avustus on käytettävä vuoden 2004 loppuun mennessä.

6 §

Lääninhallitukset laativat kunnilta ja kuntayhtymiltä saatujen selvitysten pohjalta raportin avustuksen käytöstä läänin alueella.

7 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

Hallitussihteeri Päivi Salo

N:o 1383

Valtioneuvoston asetus
tartuntatautiasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

kumotaan 31 päivänä lokakuuta 1986 annetun tartuntatautiasetuksen (786/1986) 1, 8, 15, 16, 16 a ja 17 §,

sellaisina kuin niistä ovat, 8 § osaksi asetuksessa 833/1992, 15, 16 ja 17 § mainitussa asetuksessa 833/1992 ja 16 a § asetuksessa 357/1999,

muutetaan 2—7 ja 9—11 §,

sellaisina kuin niistä ovat, 2 § asetuksessa 322/2003, 3—5 ja 11 § mainitussa asetuksessa 833/1992, 7 § mainituissa asetuksissa 833/1992 ja 357/1999, sekä

lisätään asetukseen uusi 10 a—10 c §, mainitulla asetuksella 833/1992 kumotun 12 §:n tilalle uusi 12 § sekä uusi liite 1 ja 2 seuraavasti:

2 §

Yleisvaarallisia tartuntatauteja ovat:

EHEC-infektio;
virusten aiheuttamat verenvuotokuumeet, ei kuitenkaan myyräkuume;
hepatiitti A;
keltakuume;
kolera;
kuppa;
kurkkumätä;
lavantauti, pikkulavantauti ja muut salmonellojen aiheuttamat taudit;
meningokokin aiheuttamat septiset taudit ja aivokalvotulehdukset;
pernarutto;
polio;
rutto;
SARS;
shigellapunatauti; ja
tuberkuloosi.

Ilmoitettavia tartuntatauteja ovat:

ekinokokkoosi;
Creutzfeldt-Jakobin tauti, uusi variantti;
hepatiitti B;
hepatiitti C;
HIV-infektio;
klamydiainfektiot, sukupuoliteitse leviävät;
legionelloosi;
listerioosi;
malaria;
mykobakteeritaudit, muut kuin tuberkuloosi;
rabies;
sankkerit;
septiset hemofilustaudit;
sikotauti;
tippuri;
toisintokuume;
tuhkarokko; sekä
vihurirokko.

3 §

Sosiaali- ja terveysministeriön tulee tartuntatautilaissa (583/1986) tarkoitettuina tehtävinä mainitussa laissa säädetyn lisäksi:

1) huolehtia väestölle suunnatun tartuntatautien vastustamistyön edellyttämän terveyskasvatuksen toteuttamisesta sekä valtakunnallisesta tiedottamisesta;

2) seurata ja edistää maassamme suoritettavaa ja kansainvälistä tartuntatautien vastustamistyöhön liittyvää tieteellistä tutkimusta ja sen soveltamista; sekä

3) suorittaa sosiaali- ja terveysministeriölle tartuntatautien ehkäisemiseksi erikseen säädetyt muut tehtävät.

4 §

Lääninhallituksen tulee tartuntatautilaissa tarkoitettuina tehtävinä mainitussa laissa säädetyn lisäksi:

1) seurata tartuntatautilannetta läänin alueella;

2) suunnitella ja ohjata tartuntatautien vastustamistyötä läänin alueella sekä valvoa, että annettuja säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan;

3) tehdä tarvittaessa sosiaali- ja terveysministeriölle esityksiä toimenpiteistä tartuntatautien ehkäisemiseksi; sekä

4) suorittaa lääninhallitukselle tartuntatautien ehkäisemiseksi erikseen säädetyt tai määrätyt muut tehtävät.

5 §

Sairaanhoitopiirin tulee tartuntatautilaissa tarkoitettuina tehtävinä mainitussa laissa säädetyn lisäksi:

1) huolehtia siitä, että sairaanhoitopiirin alueella on saatavissa tartuntatautien hoidon edellyttämiä erikoissairaanhoidon palveluja;

2) järjestää tarpeellista tartuntatautien vastustamistyön koulutusta sairaanhoitopiirissä;

3) osallistua tartuntatautien vastustamistyön kehittämiseen sairaanhoitopiirin alueella;

4) antaa pyydettyä terveyskeskuksen tartuntataudeista vastaavalle lääkärille huomioon ottaen 10 §:n 3 momentin tietojen luovuttamista koskevat rajoitukset yhteenvertotiedot niistä tartuntatauti-ilmoituksista, jotka on rekisteröity terveyskeskuksen alueelle; sekä

5) huolehtia alueellisesta tartuntatauteihin liittyvästä tiedotuksesta terveydenhuollon ammattihenkilöille.

6 §

Tartuntatautien vastustamistyöstä vastaavan kunnallisen toimielimen ja sen alaisena terveyskeskuksen tartuntataudeista vastaavan lääkärin tulee omalta osaltaan tartuntatautilaissa tarkoitettuina tehtävinä mainitussa laissa säädetyn lisäksi:

1) huolehtia terveyskeskuksen toimialueella tartuntatautien vastustamistyöstä, johon sisältyy tartuntatauteja koskeva tiedottaminen, terveyskasvatus ja terveysneuvonta, mukaan lukien suonensisäisesti huumeita käyttävien terveysneuvonta ja tartuntatautien torjunnan edellyttämän tarpeen mukaan käyttövälineiden vaihtaminen;

2) huolehtia siitä, että yleisvaaralliseen tartuntatautiin sairastunut tai sairastuneeksi epäilty henkilö tutkitaan;

3) ryhtyä tarvittaessa toimenpiteisiin hoidon järjestämiseksi yleisvaaralliseen tartuntatautiin sairastuneelle;

4) ryhtyä muihin tarvittaviin tai erikseen määrättyihin toimenpiteisiin yleisvaarallisen tartuntataudin ehkäisemiseksi; sekä

5) suorittaa tartuntatautien ehkäisemiseksi erikseen säädetyt tai määrätyt muut tehtävät.

7 §

Kansanterveyslaitoksen tulee:

1) huolehtia siitä, että tartuntatautien ehkäisyyn käytettäviä rokotteita, vasta-aineita ja tutkimusaineita on saatavilla tarvittava määrä;

2) seurata tartuntatautien ehkäisyyn käytettävien rokotteiden tehoa ja vaikutuksia sekä ryhtyä toimenpiteisiin todetun tai epäillyn rokotuskomplikaation selvittämiseksi;

3) huolehtia tartuntatautilain 25 §:ssä tarkoitettujen rokotteiden jakelusta;

4) seurata tartuntatautien vastustamistyön toteutumista ja tehdä sosiaali- ja terveysministeriölle esityksiä toimenpiteistä tartuntatautien ehkäisemiseksi;

5) harjoittaa tartuntatauteihin liittyvää tieteellistä tutkimusta sekä suorittaa ja kehittää tartuntatautien vastustamistyössä tarvittavia laboratoriotutkimuksia;

6) huolehtia tartuntatauteja koskevasta valtakunnallisesta tiedottamisesta;

7) antaa kuntien tartuntatautien torjuntatyöstä vastaaville toimielimille ja sairaanhoitopiireille asiantuntija-apua tartuntatauti-epidemioiden selvittämisessä;

8) järjestää tartuntatautien vastustamistyöhön liittyvää koulutusta;

9) tiedottaa ajankohtaisesta tartuntatautitilanteesta sairaanhoitopiireille, laboratorioille ja terveyskeskuksille sekä antaa tietoja sosiaali- ja terveysministeriölle, lääninhallituksille, puolustusvoimille, rajavartiolaitokselle ja kansainväliseen tartuntatautitietojen vaihtoon;

10) osallistua tartuntatautien vastustamistyöhön liittyvään kansalliseen ja kansainväliseen yhteistyöhön; sekä

11) suorittaa muut sille säädetyt tai sosiaali- ja terveysministeriön määräämät tartuntatautien vastustamistyöhön liittyvät tehtävät.

9 §

Rokotuksia saa antaa lääkäri sekä siihen asianmukaisen koulutuksen saanut muu terveydenhuollon ammattihenkilö lääkärin valvonnassa.

10 §

Lääkärin tai hammaslääkärin on tehtävä tartuntatauti-ilmoitus, jäljempänä *lääkärin tartuntatauti-ilmoitus*, yleisvaarallisista ja ilmoitettavista tartuntataudeista lukuun ottamatta muuta salmonelloosia kuin lavantautia tai pikkulavantautia, toisintokuumetta, septisiä hemofilustauteja, sukupuoliteitse leviäviä klamydiainfektioita, muita mykobakteeritauteja kuin tuberkuloosi sekä Creutzfeldt-Jakobin tautia, uutta varianttia. Hammaslääkäri voi kuitenkin ohjata tartuntatauteja sairastavat potilaat diagnoosin varmistamiseksi lääkärin vastaanotolle, jolloin lääkäri tekee tartuntatauti-ilmoituksen. Lääkärin tartuntatauti-ilmoitus sisältää tartuntatautilain 23 §:ssä tarkoitettuina tietoina tunnistetietojen lisäksi tiedot potilaan sukupuolesta, asuin-kunnasta ja kansalaisuudesta, hoitopaikasta, tartunnan kulusta, oireiden alkamisajankohdasta ja diagnoosin perusteista. Lisäksi ilmoittajan tulee merkitä ilmoitukseen allekirjoituksensa ja yhteystietonsa.

Lääkärin tartuntatauti-ilmoitus on tehtävä viimeistään seitsemän vuorokauden kuluessa tapauksen toteamisesta. Erityisen kiireellises-

sä tapauksessa lääkärin on tehtävä alustava ilmoitus välittömästi puhelimitse terveyskeskuksen ja sairaanhoitopiirin tartuntataudeista vastaavalle lääkärille ja Kansanterveyslaitokseen. Puhelimitse tehty alustava ilmoitus on vahvistettava kirjallisella tartuntatauti-ilmoituksella tapauksen varmistuessa.

HIV-tartunnasta ilmoitus lähetetään suoraan Kansanterveyslaitokseen, josta tiedot välitetään ilman henkilötietoja terveyskeskuksen ja sairaanhoitopiirin tartuntataudeista vastaavalle lääkärille. HIV-infektiosta tehdään ilmoitus tartunnan toteamishetkellä, taudin saavuttaessa AIDS-vaiheen ja potilaan kuollessa. HIV-infektiosta tehtävään lääkärin tartuntatauti-ilmoitukseen sisällytetään arvio tartunta-ajasta ja -tavasta, kuolinsyystä sekä siitä, onko tartunnan saanut luovuttanut verta.

10 a §

Laboratorion on tehtävä tartuntatauti-ilmoitus yleisvaarallisen ja ilmoitettavan tartuntataudin aiheuttajan löydöksestä sekä muista rekisteröitävistä mikrobilöydöksistä. Muut rekisteröitävät mikrobilöydökset on lueteltu liitteessä 1.

Alueelliseen lääkkeille erittäin vastustuskykyisten mikrobien kantajien rekisteriin talletetaan tartuntatautilain 23 §:n 3 momentissa ja 23 a §:n 4 momentissa sekä tämän asetuksen 10 ja 10 b §:ssä tarkoitetut tiedot seuraavien mikrobien kantajista:

Metisilliinille/oksisilliinille resistentti *Staphylococcus aureus* (MRSA);

Vankomysiinille resistentit enterokokit (VRE); ja

Vankomysiinille resistentit stafylokokit.

10 b §

Laboratorion tartuntatauti-ilmoitus sisältää tartuntatautilain 23 §:ssä tarkoitettuina tietoina tunnistetietojen lisäksi tiedot hoitopaikasta, näytteenottopäivämäärästä, tehdystä tutkimuslöydöksestä, mikrobin toteamistavasta, näytteen laadusta sekä ilmoittavan laboratorion nimen. Jos näyte on lähetetty muusta kuin ilmoittavasta laboratorionnosta tai lähetetään jatkotutkimuksiin toiseen laboratorioon, myös näiden nimet on ilmoitettava. Salmonella-, shigella- ja kampylobakteeri-infektioissa on ilmoitettava tieto tartuntapaikasta. Kaikissa laboratorion tartuntatauti-ilmoituksissa on ol-

tava myös ilmoittavan laboratorion nimi. Kun laboratorion löydös viittaa sellaiseen tartuntatautitapaukseen, josta hoitava lääkäri on velvollinen tekemään tartuntatauti-ilmoituksen, laboratorion on liitettävä omaan vastaukseensa tästä huomautus.

Laboratorion tartuntatauti-ilmoitus on tehtävä viimeistään kolmen päivän kuluttua löydöksen varmistumisesta.

10 c §

Tartuntatauti-ilmoitusten kaikki tiedot säilytetään samaa tartuntatautitapausta koskevien erillisten ilmoitusten yhdistämisen päättymistä, jäljempänä *yhdistämisaikaväli*, seuraavan vuoden loppuun saakka. Tämän jälkeen rekisterin tiedoista poistetaan henkilön nimi ja henkilötunnus muutetaan muotoon, jossa sitä ei voi tunnistaa. Yhdistämisaikaväli on 50 vuotta seuraavissa taudeissa: lavantauti, pikkulavantauti, kuppa, tuberkuloosi, hepatiitti B, hepatiitti C, HIV-infektio, muu mykobakteeritauti kuin tuberkuloosi, hepatiitti D-virus, HTL-virus ja Creutzfeldt-Jakobin tauti, uusi variantti. Yhdistämisaikaväli on kolme vuotta, kun on kyseessä ovat ekinokokkoosi, malaria, Borrelia burgdorferi, brusella, metisilliinille/oksisilliinille resistentit Staphylococcus aureus -kannat (MRSA), veren ja selkäydinnesteen sieni- ja parasiittilöydökset, filariat sekä skistosomat. Yhdistämisaikaväli on kolme kuukautta, kun kyseessä ovat meningokokin aiheuttamat septiset taudit

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

ja aivokalvotulehdukset, astrovirus, tippuri, septiset hemofilustaudit, sukupuoliteitse leviävät klamydiainfektiot, pehmeä sankkeri, muut veren ja selkäydinnesteen bakteeri- sekä viruslöydökset, astrovirus, influenssavirus, parainfluenssavirus, kalikivirus (sisältää noroviruksen), Respiratory Syncytial -virus ja rotavirus. Kaikissa muissa tartuntataudeissa yhdistämisaikaväli on 12 kuukautta.

11 §

Työnantajan on vaadittava tartuntatautilain 20 §:ssä tarkoitetuissa tehtävissä toimivalta työntekijältä selvitys siitä, ettei työntekijä sairasta salmonelloosia tai hengityselinten tuberkuloosia. Selvitys siitä, ettei työntekijä sairasta salmonelloosia, on vaadittava myös henkilöltä, joka työskentelee maidonkäsittelytehtävissä maitotilalla, jonka maito menee kulutukseen ilman pastörointia.

12 §

Tartuntatautilain 23 §:n 2 momentin mukaisesti laboratorioden tartuntatauti-ilmoitukseen tulee liittää mikrobikantoja tai näytteitä liitteen 2 mukaisesti.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöön panemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Lääkintöneuvos Merja Saarinen

Tartuntatautiasetuksen 10 §:ssä tarkoitettuja muita rekisteröitäviä mikrobilöydöksiä ovat kaikki mikrobit, jotka on todettu verestä tai selkäydinnesteestä ja näiden lisäksi:

Bakteerit:

Bordetella pertussis;
Borrelia burgdorferi;
Brusellat;
Chlamydia pneumoniae;
Chlamydia psittacii;
Coxiella burnetii;
Enterokokit (vankomysiinille resistentit kannat; VRE);
Francisella tularensis;
Kampylobakteerit;
Leptospirat;
Mycoplasma pneumoniae;
Staphylococcus aureus (metisilliinille/oksisilliinille resistentit kannat);
Stafylokokit (vankomysiinille resistentit kannat);
Streptococcus pneumoniae (penisilliiniherkkyydeltään alentuneet ja resistentit kannat; PIP ja PRP);
Vibrio parahemolyticus; ja
Yersiniat.

Virukset:

Adenovirukset;
Astrovirukset;
Coxsackievirukset;
Denguevirukset;
Echovirukset;
Enterovirukset;
Hepatiitti D ja E -virukset;
HTL -virukset;
Influenssavirukset;
Japanin B -enkefaliittivirus;
Kalikivirus (sisältää noroviruksen);
Parainfluenssavirukset;
Parvovirus;
Puumalavirus (myyräkuumevirus);
Puutiaisenkefaliittivirus;
Respiratory syncytial -virus;
Rotavirukset; ja
Sindbisvirus.

Alkueläimet:

Cryptosporidium;
Cyclospora cayetanensis;
Entamoeba histolytica;
Filariat;

4594

N:o 1383

Giardia lamblia;
Leishmaniat;
Skistosomat;
Toxoplasma gondii; ja
Trichinella spiralis.

Sienet:

Pneumocystis carinii.

Tartuntatautilain 23 §:n 2 momentin mukaisesti laboratorioiden tartuntatauti-ilmoitukseen liitetään mikrobikantoja tai näytteitä seuraavasti.

Yleisvaarallisia tartuntatauteja aiheuttavat:

Escherichia coli EHEC	kanta tai näyte
Hepatiitti A	näyte
Vibrio cholerae	kanta tai näyte
Corynebacterium diphtheriae	kanta tai näyte
Salmonellat	kanta tai näyte
Neisseria meningitidis,	kanta: verestä ja selkäydinnesteestä tehdyt löydökset
Poliovirus	kanta tai näyte
Shigellat	kanta tai näyte
Mycobacterium tuberculosis	kanta tai näyte

Ilmoitettavia tartuntatauteja aiheuttavat:

HIV	kanta tai näyte
Legionella	kanta tai näyte
Listeria monocytogenes	kanta tai näyte
Plasmodium	näyte
Haemophilus influenzae,	kanta: verestä ja selkäydinnesteestä tehdyt löydökset
Sikotautivirus	näyte
Tuhkarokkivirus	näyte
Vihurirokkivirus	näyte

Muut rekisteröitävät mikrobilöydökset:

Bakteerit

Bordetella pertussis	kanta tai näyte
Enterokokit (VRE)	kanta tai näyte
Staphylococcus aureus (MRSA)	kanta tai näyte
Stafylokokokit (vankomysiinille resistentit kannat)	kanta tai näyte
Streptococcus agalactiae	kanta: verestä ja selkäydinnesteestä tehdyt löydökset
Streptococcus pneumoniae (penisilliiniherkkyydeltään alentuneet kannat)	kanta: mistä tahansa näytteestä
Streptococcus pneumoniae	kanta: verestä ja selkäydinnesteestä tehdyt löydökset
Streptococcus pyogenes	kanta: verestä ja selkäydinnesteestä tehdyt löydökset

Virukset

Enterovirukset (sisältää coxsackie- ja enterovirukset)	kanta tai näyte: ulosteesta tehdyt löydökset
--	--

N:o 1384

**Sisäasiainministeriön asetus
pelastustien merkitsemisestä**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2003

Sisäasiainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 13 päivänä kesäkuuta 2003 annetun pelastuslain (468/2003) 33 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Pelastustien merkitseminen

Maankäyttö- ja rakennusasetuksen (895/1999) 49 §:n 1 momentissa tarkoitettuun rakennuslupa-asiakirjaan merkitty pelastustie tulee merkitä tieliikenneasetuksen (182/1982) 21 §:n mukaisella tekstillisellä lisäkilvellä seuraavasti:

- 1) Pelastustie; tai
- 2) Pelastustie Räddningsväg; tai
- 3) Räddningsväg.

Kilpeä käytetään sellaisenaan tai liikenne-merkin lisäkilpenä.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2003

2 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

3 §

Siirtymäsäännös

Tämän asetuksen voimaantullessa käytössä olevia pelastustiekilpiä voidaan käyttää edellä 1 §:ssä säädetyn estämättä niiden käyttöajan ajan.

Sisäasiainministeri *Kari Rajamäki*

Ylitarkastaja Vesa-Pekka Tervo

Kilven mitoituksessa sovelletaan Tiehallinnon liikennemerkkiirustuksissa (TIEL 2131908) esitettyjä lisäkilpien mitoitusperiaatteita.

Pelastustie, kilpimalli

**Pelastustie
Räddningsväg**

Pelastustie

Räddningsväg

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1380—1384, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2003

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904